

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLB280010
NAZWA OBSZARU Zalew Wiślany

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ A	1.2. Kod obszaru PLB280010	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Zalew Wiślany

1.4. Data opracowania 2002-05	1.5. Data aktualizacji 2021-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Wawelska 52/54 Warszawa 00-922
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2004-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	rozp. Ministra Środowiska z dn. 12.01.2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
19.3893

Szerokość geograficzna
54.3363

2.2. Powierzchnia [ha]:
32224.12

2.3. Obszar morski [%]
94.4

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL62	Warmińsko-Mazurskie
PL63	Pomorskie
PLZZ	Region morski

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

[Powrót](#)

Gatunki				Populacja na obszarze							Ocena obszaru					
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D			A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie		
B	A168	Actitis hypoleucos			c	20	80	i		M	D					
B	A229	Alcedo atthis			r				P	M	D					
B	A054	Anas acuta			c	245	1000	i		M	D					
B	A056	Anas clypeata			r	5	20	p		M	C	B	C	C		
B	A056	Anas clypeata			c	165	2703	i		G	D					
B	A052	Anas crecca			r	5	10	p		M	C	C	C	C		
B	A052	Anas crecca			c	503	10000	i		M	C	C	C	C		
B	A050	Anas penelope			c	864	2731	i		G	D					
B	A053	Anas platyrhynchos			c	164	8947	i		G	D					
B	A055	Anas querquedula			r	10	25	p		M	C	B	C	C		

B	A051	Anas strepera		c	2588	6084	i		G	C	C	C	C
B	A051	Anas strepera		r	16	19	p		G	D			
B	A041	Anser albifrons		c	4750	25000	i		M	C	C	C	C
B	A043	Anser anser		c	500	1419	i		M	D			
B	A043	Anser anser		r	30	80	p		M	C	C	C	C
B	A039	Anser fabalis		c	3900	25000	i		M	C	B	C	C
B	A028	Ardea cinerea		r	275	550	p		G	C	C	C	C
B	A059	Aythya ferina		c	13	5000	i		M	D			
B	A061	Aythya fuligula		c	500	11693	i		G	C	B	C	C
B	A061	Aythya fuligula		r	31	33	p		M	C	B	C	C
B	A062	Aythya marila		c	100	800	i		M	D			
B	A021	Botaurus stellaris		r	6	15	i		M	D			
B	A044	Branta canadensis		c	140	140	i		M	D			
B	A044	Branta canadensis		w	1200	1300	i		M	D			
B	A045	Branta leucopsis		c	10	550	i		G	D			
B	A067	Bucephala clangula		c	183	3349	i		G	D			
B	A196	Chlidonias hybridus		r	40	230	p		G	C	B	C	C
B	A198	Chlidonias leucopterus		c	200	200	i		M	D			
B	A197	Chlidonias niger		r	80	160	p		M	C	B	C	C
B	A031	Ciconia ciconia		r	50	50	i		M	D			
B	A081	Circus aeruginosus		r	7	35	p		M	D			
B	A082	Circus cyaneus		w	30	35	i		M	D			
B	A082	Circus cyaneus		c				P	M	D			
B	A084	Circus pygargus		r	1	5	i		M	D			
B	A122	Crex crex		r	20	20	i		M	D			
B	A037	Cygnus columbianus bewickii		c	5	30	i		M	D			
B	A038	Cygnus cygnus		c	54	240	i		M	D			
B	A036	Cygnus olor		r	60	102	p		M	C	C	C	C
B	A036	Cygnus olor		c	445	3500	i		M	C	C	C	C
B	A238	Dendrocopos medius		p				P	M	D			
B	A236	Dryocopus martius		p				P	M	D			
B	A027	Egretta alba		c	19	258	i		M	D			
B	A320	Ficedula parva		r				P	M	D			
B	A125	Fulica atra		c	700	18400	i		G	C	C	C	C
B	A125	Fulica atra		r	200	400	i		M	D			
B	A075	Haliaeetus albicilla		r	8	10	p		M	C	B	C	C
B	A022	Ixobrychus minutus		r	1	4	p		M	D			

B	A338	Lanius collurio		r	15	30	i		M	D				
B	A184	Larus argentatus		c	500	2100	i		M	D				
B	A184	Larus argentatus		w	1337	10000	i		M	D				
B	A182	Larus canus		c	500	5150	i		M	D				
B	A187	Larus marinus		c	12	700	i		M	D				
B	A176	Larus melanocephalus		r				P	M	D				
B	A177	Larus minutus		c	400	5500	i		M	C	C	C	C	C
B	A272	Luscinia svecica		r				P	M	D				
B	A068	Mergus albellus		c	500	2000	i		M	B	B	C	B	
B	A068	Mergus albellus		w	1200	3200	i		M	B	B	C	B	
B	A070	Mergus merganser		c	13	457	i		G	D				
B	A058	Netta rufina		r	1	3	p		M	C	B	C	B	
B	A391	Phalacrocorax carbo sinensis		r	4500	10226	p		G	C	C	C	C	
B	A005	Podiceps cristatus		r	200	300	p		M	C	B	C	C	
B	A006	Podiceps grisegena		r	1	5	i		M	D				
B	A008	Podiceps nigricollis		r	4	15	i		M	D				
B	A120	Porzana parva		r	5	15	males		M	C	B	C	C	
B	A119	Porzana porzana		r	20	100	males		M	C	B	C	C	
B	A193	Sterna hirundo		r	5	30	i		M	D				
B	A307	Sylvia nisoria		r				P	M	D				
B	A004	Tachybaptus ruficollis		r	10	230	p		G	D				
B	A048	Tadorna tadorna		r	10	15	p		M	B	B	C	B	
B	A166	Tringa glareola		c	500	900	i		M	D				
B	A164	Tringa nebularia		c	60	60	i		M	D				
B	A165	Tringa ochropus		c	10	70	i		M	D				
B	A162	Tringa totanus		r	5	20	p		G	C	C	C	C	

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę

należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze			Motywacja						
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie			
					Min	Maks		C R V P	IV	V	A	B	C	D
P		Alisma lanceolatum					i	V			X			
P		Angelica archangelica subsp. litoralis					i	C						X
P		Aster tripolium					i	V			X			
P		Batrachium baudotii					i	V						X
P		Dactylorhiza maculata					i	V			X			
P		Hierochloa odorata					area	V			X			
P		Hippophae rhamnoides					i	P						X
P		Menyanthes trifoliata					i	V						X
P		Nymphaea alba					area	P						X
P		Nymphoides peltata					i	V			X			
P		Pedicularis palustris					i	V			X			
P		Plantago maritima					i	V			X			
L		Pleurosticta acetabulum					area	P			X			
L		Ramalina farinacea					area	C			X			
P		Ramalina fastigiata					i	P			X			
P		Ramalina fraxinea					i	P			X			
P		Ranunculus lingua					i	R			X			
P		Salvinia natans					area	R			X			
P		Tuckermannopsis chlorophylla					i	V			X			
P		Zannichellia palustris					i	R			X			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N06	0.52
N09	0.07
N10	0.36
N07	3.64
N04	0.0
N16	0.05
N23	0.02
N17	0.04
N19	0.13
N12	0.77
N01	94.4
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje polską część płytkiego zalewu przymorskiego (śr. głębokość 2,3 m, maksym 4,6 m), o wodzie słonawej, odciętego od Bałtyku Mierzeją Wiślaną. Zalew łączy się z Bałtykiem wąskim kanałem usytuowanym w rosyjskiej części zbiornika, przez który w czasie silnych sztormów następują wlewy wód morskich. Do polskiej części zalewu uchodzi szereg rzek, od strony zachodniej jest to parę ramion Wisły, z największym Nogatem, od wschodniej i południa rzeki Elbląg, Bauda i Pasłęka, płynące z obszarów wysoczyznowych. Zalew charakteryzuje się bardzo szybkimi zmianami poziomu wody, dochodzącymi w ciągu dnia do 1,5 m, następującymi pod wpływem wiatru. Przy brzegach zalewu ciągną się rozległe pasy szuwarów, osiągające szerokość setek metrów. Najważniejsze obszary lęgowe ptaków na zalewie znajdują się w Zatoce Elbląskiej i w rejonie ujścia Pasłęki. Obszary najważniejsze dla ptaków nielęgowych to strefa przybrzeżna rozciągająca się od Przebrna do ujścia rzeczki Cieplicówki, Zatoka Elbląska oraz strefa przybrzeżna w okolicy ujścia Pasłęki.

4.2. Jakość i znaczenie

Ostoja ptasia o randze europejskiej E 14. Występuje co najmniej 27 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej. W okresie lęgowym występuje gęgawa - około 1% populacji lęgowej, ohar do 10% populacji lęgowej, rybitwa czarna do 8% populacji lęgowej, rybitwa białowasa do 20% populacji krajowej, płaskonos do 3% populacji krajowej, kropiatka do 3% populacji krajowej. Próg 1% populacji krajowej w ostoi przekraczają: bielik, kormoran, krwawodziób, zielonka, perkoz dwuczuby, cyraneczka, czernica, gęgawa i łabędz niemy. W okresie wędrowek występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrowskiego (C2 i C3) następujących gatunków: bielaczek, cyraneczka, gęś białoczarna, gęś zbożowa, czernica, krakwa, łyska, czernica, mewa mała; stosunkowo duże koncentracje (C7) osiąga łabędź krzykliwy (do 200 osobników), łabędź niemy (pierzy się do 3500 ptaków, prawdopodobnie największe pierzowisko łabędzia w kraju), gągoł (do 3349 osobn.) i łączak. W okresie zimy występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrowskiego (C2) bielaczka (do 3200 osobników). Łącznie wszystkie ptaki wodno-błotne przebywające w granicach ostoi w okresie wędrowskim osiągają

liczebności dzienne przekraczające 60 tysięcy osobników. Perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* – ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: ok. 200 par (Mokwa i in. 2012), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej, rozmieszczone głównie wzdłuż Mierzei Wiślanej i w zachodniej części ostoi – ocena C; Zachowanie: ocena B, w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Dobrze zachowane szuwały trzcinowe. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Czapla siwa *Ardea cinerea* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: 550 par (Wilk i in. 2010), 387 gniazd w roku 2012 oraz 275 gniazd w roku 2013 w okresie lęgowym w kolonii w Kątach Rybackich (Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014), w 2015 – 380 gniazd, w 2016 – 341 gniazd (dane RDOŚ w Gdańsku), co stanowi do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Postępujące niszczenie żywych drzew w obrębie kolonii w Kątach Rybackich. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Łabędź niemy *Cygnus olor* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: 102 gniazda łabędzia niemego w obrębie ostoi, najliczniej zlokalizowane w jej zachodniej i północnej części (Mokwa i in. 2012), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Konieczność obecności wielu generacji trzciny – trzcina na terenie ostoi jest wykaszana, w wyniku czego ubywa trzcinowisk o takiej charakterystyce. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Łabędź niemy *Cygnus olor* - ocena ogólna C dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: 445-3500 osobników (Wilk i in. 2010, Bzoma i in. 2012), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Brak danych na temat zasobności pokarmowej. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Gęś zbożowa *Anser fabalis* - ocena ogólna C dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: 3900 osobników (Wilk i in. 2010), 1650 osobników stwierdzono podczas liczenia z 17-20.10.11 r. (17.10.11 - Zalew Wiślany bez Zatoki Elbląskiej, 20.10.11 - Zatoka Elbląska; Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014), w okresie migracji wiosennej w 2012 notowano do 25000 osobników (Bzoma i inni 2012), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Niski poziom antropopresji. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Gęś białoczelna *Anser albifrons* - ocena ogólna C dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: 15600 osobników (Wilk i in. 2010), 4750 osobników tego gatunku zaobserwowano podczas liczenia z 17-20 października 2011 r. (17.10.11 - Zalew Wiślany bez Zatoki Elbląskiej, 20.10.11 - Zatoka Elbląska; Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014), w okresie migracji wiosennej w 2012 notowano do 25000 osobników (Bzoma i inni 2012), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Stosunkowo niski poziom antropopresji. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Gęgawa *Anser anser* - ocena ogólna C dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: obserwacje jesienią do 1419 ptaków (Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014), wiosną do 580 gęgaw (Cenian i Sikora 2003), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Niski poziom antropopresji. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Gęgawa *Anser anser* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: w 2012 roku stwierdzono występowanie 42 par lęgowych z najliczniejszym stanowiskiem przy ujściu Pasłęki (Mokwa i in. 2012), natomiast w rezerwacie przyrody Ujście Nogatu stwierdza się co roku gniazdowanie 8-12 par gęgaw (Mokwa i in. 2003) oraz 3-5 par tych ptaków w rezerwacie Zatoka Elbląska (Tomiałojć 1990). W ostatnich latach (2014-2016) stwierdzono wyraźny wzrost liczebności gniazdujących ptaków w obszarze, co ściśle koresponduje z ogólnoeuropejskim trendem. Wielkość populacji oszacowano na 80 par (P. Zięcik dane niepublikowane), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Odpowiednia dla gatunku powierzchnia niewykasanej trzciny. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Ohara *Tadorna tadorna* - ocena ogólna B dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: przeciętnie 10 par; w 2012 roku stwierdzono występowanie jednej pary lęgowej (Mokwa i in. 2012), natomiast w tym samym roku inny zespół ekspercki stwierdził obecność 10 par lęgowych ohara na terenie ostoi, większość w rejonie ujścia Pasłęki (Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014), co stanowi od powyżej 2 % populacji krajowej – ocena B; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Siedlisko stosunkowo dobrze zachowane, jednakże nie obserwowano dużego sukcesu lęgowego. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Cyraneczka *Anas crecca* - ocena ogólna C

dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: średnio 5-25 par; natomiast w roku 2012 stwierdzono występowanie 25 par lęgowych cyraneczki, była ona stosunkowo liczna w rezerwacie Ujście Nogatu (Mokwa i in. 2012); ptak ten gnieździ się także prawdopodobnie w dolinie rzeki Pasłęki (Sikora i in. 2007), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Stosunkowo dobrze zachowane szuwały trzcinowe odpowiadające wymaganiom. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Cyraneczka *Anas crecca* - ocena ogólna C dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: Goc i Mokwa (2011) w dniu 24 marca 2011 r. obserwowali 1493 osobniki tego gatunku; jesienią zaś 2011 roku w trakcie liczenia całej ostoi odnotowano 503 osobniki (Bzoma i inni. 2012) dane te wskazują na to, iż populacja przelotna cyraneczki na terenie ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Stosunkowo niska antropopresja, lecz nieznaną zasobność pokarmowa. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Cyranek *Anas querquedula* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: do 25 par lęgowych; w 2012 roku zaobserwowano do 25 par lęgowych tego gatunku w zachodniej części ostoi (Mokwa i in. 2012), przede wszystkim w rezerwacie przyrody Zatoka Elbląska i Ujście Nogatu oraz w ich sąsiedztwie (Sikora i in. 2007; Cenian i Sikora 2003), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Dobrze zachowane szuwały trzcinowe odpowiadające wymogom gatunku. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Krakwa *Anas strepera* - ocena ogólna C dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: gatunek regularnie występuje w obszarze ostoi. Na kontroli jesienią 2011 stwierdzono 3615 osobników (Bzoma i inni 2012). W trakcie kontroli całego akwenu w sierpniu 2012 odnotowano 6084 ptaki, we wrześniu 2012 - 2568 osobników (Zięcik inf. ustna). Podane liczebności przekraczają 1 % krajowej populacji wędrówkowej gatunku. – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Stosunkowo niska antropopresja, lecz nieznaną zasobność pokarmowa. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Płaskonos *Anas clypeata* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: średnio 5-20 par; w roku 2012 nie stwierdzono obecności lęgowych ptaków (Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014; Mokwa i in. 2012), jednakże występowały one w latach uprzednich, przede wszystkim na obszarze rezerwatu przyrody Zatoka Elbląska i w okolicach ujścia Pasłęki - w ujściu Pasłęki corocznie 5 par lęgowych (Sikora i in. 2007; Rozporządzenie Woj. Warm.-Maz. Nr 45 z dnia 8 listopada 2006 r.; Cenian i Sikora 2003), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Dobrze zachowane szuwały trzcinowe odpowiadające wymogom gatunku. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Hełmiatka *Netta rufina* - ocena ogólna B dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: średnio 0-3 par; w 2012 roku wykazano obecność jednego samca na terenie ostoi w okolicach miejscowości Skowronki (Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014); dnia 24.05.2002 r. obserwowano parę hełmiatek w ujściu Pasłęki (Cenian i Sikora 2003), dane te wskazują na to, iż populacja lęgowa hełmiatki na terenie ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Odpowiednie warunki siedliska do założenia kolonii śmieszek. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Czernica *Aythya fuligula* - ocena ogólna C dla ptaków lęgowych, w tym: Populacja: średnio 32 pary; 31-33 pary lęgowe stwierdzono w 2012 roku (Mokwa i in. 2012), natomiast podczas liczeń z samolotu 08.06.11 r. wykazano obecność 220 czernic na terenie ostoi (Goc i Mokwa 2011), co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Dobrze zachowana roślinność tworząca szuwały. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Czernica *Aythya fuligula* - ocena ogólna C dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: 500-11693 osobników (Wilk i in. 2010); wielkość obserwowanej w 2011 roku populacji podlegała wahaniom od 3 osobników w dniach 10-11.11.11 r. do 11693 osobników tego gatunku w dniu 03.11.11 r. (Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014); dane te wskazują na to, iż populacja przelotna czernicy na terenie ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Niski poziom antropopresji. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Bielaczek *Mergus albellus* - ocena ogólna B dla populacji zimującej, w tym: Populacja: 1200-3200 os.; 1803 os. tego gatunku zaobserwowano w dniach 16 i 20.01.12 r. (16.01.12 liczenie na Zalewie Wiślanym z wyłączeniem Zatoki Elbląskiej, 20.01.12 liczenie w Zatoce Elbląskiej; Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014); obecność tych ptaków obserwowano regularnie na terenie rezerwatu

Ujście Nogatu oraz w ujściu Pasłęki Cenian i Sikora 2003; Mokwa i in. 2003); dane te wskazują na to, iż populacja zimująca bielaczka na terenie ostoi stanowi powyżej 2 % populacji krajowej – ocena B; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Niski poziom antropopresji. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Bielaczek *Mergus albellus* - ocena ogólna B dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: średnio 500-2000 osobników (Wilk i in. 2010); dnia 03.11.11 r. zaobserwowano 71 bielaczków podczas wędrówki jesiennej (Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014), natomiast dnia 24.03.11 r. stwierdzono przelot wiosenny 642 osobników tego gatunku (Goc i Mokwa 2011); dane te wskazują na to, iż populacja przelotna bielaczka na terenie ostoi stanowi powyżej 2 % populacji krajowej – ocena B; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Niski poziom antropopresji. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Bielik *Haliaeetus albicilla* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: 8-10 par lęgowych (Wilk i in. 2010); w 2012 r. na obszarze PLB terytoria żerowiskowe miało 12 par bielików, przy czym dwie z nich miały swoje gniazda w granicach ostoi (Mokwa i in. 2012), jedno gniazdo znajdowało się na terenie rezerwatu przyrody Ujście Nogatu (Mokwa i in. 2003); natomiast Cenian i Sikora (2003) stwierdzili występowanie 3 par lęgowych w dolinie rzeki Pasłęki; dane te wskazują na to, iż populacja lęgowa bielika na terenie ostoi i w jej bezpośrednim sąsiedztwie stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Umiarkowanie dostępny drzewostan odpowiedni do gniazdowania. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Krociatka Porzana porzana - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: 20-100 samców (Wilk i in. 2010); dane te wskazują na to, iż populacja lęgowa krociatki na terenie ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Dobrze zachowane szuwały trzcinowe odpowiadające wymogom gatunku. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Zielonka Porzana parva - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: 5-15 samców (Wilk i in. 2010); w 2012 roku na terenie ostoi odnotowano jedno stanowisko zielonki (Mokwa i in. 2012); dane te wskazują na to, iż populacja lęgowa zielonki na terenie ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Dobrze zachowane szuwały trzcinowe odpowiadające wymogom gatunku. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Mewa mała *Larus minutus* - ocena ogólna C dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: 400-5500 osobników (Wilk i in. 2010); na terenie rezerwatu przyrody Ujście Nogatu mewę małą obserwuje się regularnie podczas wędrówek, szczególnie podczas migracji wiosennej - w dniu 04.05.1999 r. stwierdzono w tym miejscu przelot 1100 ptaków tego gatunku (Mokwa i in. 2003); największe stado mew małych, które obserwowano w ujściu Pasłęki liczyło 1700-2000 osobników (obserwacja z dnia 14.06.1997 r., Cenian i Sikora 2003); dane te wskazują na to, iż populacja przelotna mewy małej na terenie ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Stosunkowo niski poziom antropopresji, obecność niewielkiej powierzchni piaszczystych plaż. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Rybitwa białowąsa *Chlidonias hybridus* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: 40-60 par (Wilk i in. 2010); stwierdzono łącznie w pięciu miejscach (jedno poza granicami ostoi) 210-230 par tego gatunku (Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014); natomiast inna inwentaryzacja z tego samego roku (2012) wykazała obecność w czterech lokalizacjach (jedna poza granicami ostoi) łącznie 69 par rybitw białowąsych (Mokwa i in. 2012); dane te wskazują na to, iż populacja lęgowa rybitwy białowąsowej na terenie ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Stosunkowo niski poziom antropopresji. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Rybitwa czarna *Chlidonias niger* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: 80-160 par (Wilk i in. 2010); w czterech miejscach (jedno poza granicami ostoi) stwierdzono łącznie 65-70 par tego gatunku (Bzoma i Meissner 2013 w: Osowiecki i in. 2014); natomiast inna inwentaryzacja z tego samego roku (2012) wykazała obecność łącznie 81 par rybitw czarnych w pięciu lokalizacjach (dwie poza granicami ostoi; Mokwa i in. 2012); na terenie rezerwatu przyrody Ujście Nogatu stwierdzono występowanie 30-50 par lęgowych tego gatunku (Mokwa i in. 2003); dane te wskazują na to, iż populacja lęgowa rybitwy czarnej na terenie ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena B w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Stosunkowo niski poziom antropopresji. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Łyska *Fulica atra* - ocena ogólna C dla populacji przelotnej, w tym: Populacja: w okresie migracji jesiennej do 18401 osobników (Bzoma i inni 2012) w

ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Stosunkowo niska antropopresja, lecz nieznaną zasobność pokarmowa. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Krwawodziób *Tringa totanus* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: w 2012 roku do 20 par gatunku (Sikora i in. 2013), przy czym większość w południowo wschodniej części obszaru co stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane. Dobrze zachowane szuwały trzcinowe odpowiadające wymogom gatunku. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C. Kormoran czarny (zwyczajny) *Phalacrocorax carbo sinensis* - ocena ogólna C dla populacji lęgowej, w tym: Populacja: 4500-10226 par (Wilk i in. 2010); kormoran gniazduje poza ostoją, w jej bliskim sąsiedztwie - w kolonii w Kątach Rybackich na Mierzei Wiślanej, w 2012 roku w kolonii kormoranów stwierdzono występowanie 6322 jego gniazd, pozwala to ocenić całkowitą liczbę gniazd kormoranów na 6450, z czego większość (5556 policzonych) znajdowała się w granicach rezerwatu Kąty Rybackie, a 711 gniazd znajdowało się w jego otulinie; natomiast w roku następnym (2013) odnotowano 5504 gniazd, pozwala to ocenić całkowitą liczbę gniazd na 5600, z czego większość (4895 policzonych) znajdowała się w granicach rezerwatu, a 567 w jego otulinie; w 2017 odnotowano 4500 par; obszar PLB Zalew Wiślany stanowi miejsce żerowiskowe kormoranów czarnych, podejmujących lęgi w kolonii w Kątach Rybackich; dane te wskazują na to, iż populacja lęgowa kormorana czarnego w sąsiedztwie ostoi stanowi od 0 do 2 % populacji krajowej – ocena C; Zachowanie: ocena C w tym: Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Zmniejszająca się dostępność żywych drzew w kolonii. Możliwość odtworzenia: nie oceniano. Izolacja – ocena C.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	E06		i
M	X		b
M	E03		b
M	L08		i
M	J02.03		i
M	K02.03		i
M	J02.12.01		i
M	K01.02		i
M	D03.01		i
M	E01		i
H	G02		i
L	J02.12		i
H	G02.08		i
H	G01.01		i
L	F02.03		i
M	A03		i
M	D03.02		i
H	G05.01		i
H	H01.05		o
H	J02.14		o

L	A04.03		i
M	C03.03		o
L	E01.04		b
M	J01.01		i
M	J02.01		i
M	J03.02		i
M	K03.04		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	G02.08		i
L	F02.03		i
M	X		b
M	G02		i
L	J02.12		i
L	G01.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. BirdLife International/European Bird Census Council. 2000. European bird populations: estimates and trends. BirdLife International, Cambridge (BirdLife Conservation Series No. 10). 2. Bzoma S., Zięcik P., Bela G., Janczyszyn A., Kośmicki A. 2012. Zalew Wiślany PLB280010. W: Ławicki Ł., Guentzel S. (red.). Ostoje ptaków w Polsce. Inwentaryzacja gatunków niełęgowych w sezonie 2011/2012. ECO-EXPERT, Szczecin.3. Cempulik P., Kupczyk M. 2001. Baczek (*Ixobrychus minutus*). W: Głowaciński Z. (red). Polska czerwona księga zwierząt–kręgowce. PWRiL, Warszawa:112-114.4. Cenian Z., Sikora A. 2003. Awifauna doliny rzeki Pasłęki. Not. Ornit. 44:161-177.5. Chodkiewicz T., Kuczyński L., Sikora A., Chylarecki P., Neubauer G., Ławicki Ł., Stawarczyk T. Ocena liczebności populacji ptaków lęgowych w Polsce w latach 2008–2012. Ornis Polonica 56, 2015: 149–189.6. Gerstmann E. (red.). 2001. Materiały do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. T. 7. i Park Krajobrazowy „Mierzeja Wiślana”. UWoj. Gdańsk/MARPRESS. 7. Goc M. Iliszko L. 1993. The Polish part of the

Vistula Lagoon – an important bird area. Ring 15: 232-235.8. Goc M., Iliszko L. (red.). 1998. Plan ochrony rezerwatu Zatoka Elbląska. UWoj. Elbląg (mat. niepubl.). 9. Goc M., Mokwa T. 2011. Ocena rozmieszczenia i liczebności ptaków wodnych na terenie polskiej części Zalewu Wiślanego. Urząd Morski w Gdyni, Raport końcowy, Umowa nr TI.2-JB/63/73/10. Gdynia.10. Goc M., Mokwa T., Sikora A., Iliszko L. Zalew Wiślany Ss. 171-175 w: Sidło P. O., Błaszowska B, Chylarecki P. 2004. Ostoje ptaków o randze europejskiej w Polsce. OTOP. Warszawa.11. Goc M., Mokwa T. Zalew Wiślany Ss. 108-112, w: Chołyński Cz, Krupa M. 2009. Obszary Natura 2000 w województwie warmińsko-mazurskim. Mantis. Olsztyn.12. Gromadzki M., Błaszowska B., Chylarecki P., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M., Wójcik B. 2002. Sieć ostoj ptaków w Polsce. Wdrażanie Dyrektywy Unii Europejskiej o Ochronie Dzikich Ptaków. OTOP, Gdańsk. 13. Gromadzki M., Dyrz A., Głowaciński Z., Wieloch M. 1994. Ostoje ptaków w Polsce. OTOP, Bibl. Monitor. Środ., Gdańsk. 14. Gromadzki M., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M. 2002. Wielkość populacji i trendy liczebności wybranych gatunków ptaków lęgowych w Polsce w latach 1991-2002. ZO PAN, Gdańsk. Msc. 15. Gromadzki M., Sidło P.O. 2000. Ostoje ptaków na polskim wybrzeżu. OTOP, Gdańsk. 16. Heath M.F., Evans M.I. (red.). 2000. Important Bird Areas in Europe: Priority sites for conservation, Northern Europe. Birdlife International, Cambridge (BirdLife Conservation Series No. 8). 17. Kajzer Z. 2012 Gniazdowanie Mewy srebrzystej *Larus argentatus* na Pomorzu Zachodnim w 2008r. Ptaki Pomorza 3: 41-47.18. Liro A., Dyduch-Falniowska A. 1999. Natura 2000 - Europejska Sieć Ekologiczna. MOŚZNIL, Warszawa. ss. 93.19. Mokwa T., Goc. M. 2017. Zadanie II. Inwentaryzacja wybranych gatunków ptaków lęgowych na Zalewie Wiślanym w roku 2017. Opracowanie dla Urzędu Morskiego w Gdyni.20. Mokwa T., Goc. M., Stępniewski P. 2010. Zalew Wiślany. W: Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. OTOP. Marki.21. Mokwa T., Goc. M., Stępniewski P., Horbach. A. 2012. Inwentaryzacja ornitologiczna obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Zalew Wiślany PLB280010 (awifauna lęgowa). Narodowa Fundacja Ochrony Środowiska. Manuskrypt.22. Mokwa T., Gromadzki M., Mokwa K., Stępniewski P., Bartel R. 2003. Projekt Planu Ochrony Rezerwatu Ujście Nogatu (wg stanu na 30.11.2003). Gdańsk.23. Neubauer G., Zagalska-Neubauer M., Chylarecki P. 2007. Mewa srebrzysta *Larus argentatus*. W: Sikora A., Rohde Z., Gromadzki M., Neubauer G., Chylarecki P. Atlas rozmieszczenia ptaków lęgowych Polski 1985-2004. Bogucki Wyd. Nauk. Poznań s. 234-235.24. Osieck E. 2000. Guidance notes for the selection of Important Bird Areas in European Union Member States and EU accession countries. Draft. IBA Workshop Brussels, 30 March – 2 April 2000 (maszynopis). 25. Osowiecki A., Barańska A. (red.) 2014. Zbiornicze sprawozdanie z analizy dostępnych danych i przeprowadzonych inwentaryzacji przyrodniczych (zebranie i analiza wyników inwentaryzacji, materiałów niepublikowanych i opracowań publikowanych, przydatnych do sporządzenia projektów planów) w obszarze Natura 2000 Zalew Wiślany (PLB 280010) w ramach Zadania pn.: Opracowanie projektów planów ochrony obszarów Natura 2000 w rejonie Zalewu Wiślanego. Praca zrealizowana na zlecenie Urzędu Morskiego w Gdyni w ramach umowy nr 14/IOW/POIŚ/2011 z dnia 22 września 2011 r. WW IM 6862 26. Scott D. A., Rose P.M. 1996. Atlas of Anatidae populations in Africa and western Eurasia. Wetlands International Publ. 41, Wageningen, the Netherlands. 27. Sikora A., Ławicki Ł., Kajzer Z., Antczak J., Kotlarz B. 2013. Rzadkie ptaki lęgowe na Pomorzu w latach 2000-2012. Ptaki Pomorza nr 4.28. Sikora A., Rohde Z., Gromadzki M., Neubauer G., Chylarecki P. 2007 Atlas rozmieszczenia ptaków lęgowych Polski 1985-2004 Bogucki Wyd. Nauk., Poznań 29. Tomiałojć L. 1990. Ptaki Polski: rozmieszczenie i liczebność. Warszawa.30. Walczak M., Radziejowski J., Smogorzewska M., Sienkiewicz J., Gacka-Grzesikiewicz E., Pisarski Z. 2001. Obszary chronione w Polsce. IOŚ, III wyd., Warszawa. 31. Wetlands International. 2002 Waterbird Population Estimates-Third Edition. Wetlands International Global Series No. 12, Wageningen 32. Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010 Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym OTOP Marki 33. WZR. 2002. Dane niepubl. 34. Zagrodzki Z. 2002. Dane niepubl. – Zalew Wiślany. 35. Zapisy poprzedniej wersji formularza SFD. Wersje historyczne dostępne w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska bądź na europejskiej witrynie internetowej <http://natura2000.eea.europa.eu/36>. Zięć P. 2018. Dane niepublikowane

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	2.87	PL03	2.01	PL04	1.92

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Park Krajobrazowy Wysoczyzny Elbląskiej	*	0.93
PL02	Zatoka Elbląska	*	2.87
PL03	Park Krajobrazowy Mierzeja Wiślana	*	1.08
PL04	Rzeki Nogat (woj. warmińsko-mazurskie)	*	0.21
PL04	Rzeki Nogat (woj. pomorskie)	*	0.01
PL04	Wybrzeża Staropruskiego	*	1.15
PL04	Rzeki Baudy	*	0.27
PL04	Wysoczyzny Elbląskiej - Wschód	*	0.28
PL04	Rzeki Szkarpawy	*	0.0
PL02	Ujście Nogatu	*	0.0

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Urząd Morski w Gdyni
Adres:	Polska Chrzanowskiego 10 81-338 Gdynia
Adres e-mail:	umgdy@umgdy.gov.pl

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Gdańsku
Adres:	Polska Chmielna 54/57 80-748 Gdańsk
Adres e-mail:	sekretariat.gdansk@rdos.gov.pl

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie
Adres:	Polska Dworcowa 60 10-437 Olsztyn
Adres e-mail:	sekretariat.olsztyn@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐ Tak ☐
--

Nie, ale jest w przygotowaniu

Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB280010

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)